

Ահա այսպես բոլոր այս ըսածներէս կը հետեւի որ ջուրը երկու կազերէ այսինքն բթուածինէ ու ջրածինէ շինուած հեղուկ մի է, եւ անոնց բաղադրութեան համեմատութիւնն է 8 առ 1, այսինքն միշտ 8 մաս բթուածին եւ 1 մաս ջրածին :

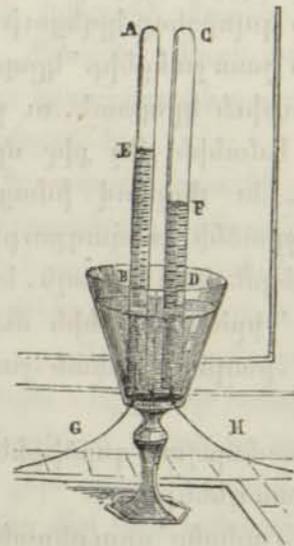
Հիմա որ ջուր շինելուն կերպը գիտենք՝ իր երկու կազմիչ մասունքը պատշաճ համեմատութեամբ իրարու խառնելով, տեսնենք թէ ջրէն իր կազմիչ կազերը գատելու համար ինչ պէտք է ընել :

Ասոր համար ալ այլ եւ այլ կերպեր կան . բայց ամենէն պարզն է ջրին վրայ վոլթայեան զօրաւոր նստանք մը ազդել : Վոլթայեան մարտկոցի մը (batterie voltaïque) բեւեռները այլ եւ այլ մարմնոյ հետ տեսակ արար ու մասնաւոր ձգողութիւններ ունին, ոմանց հետ դրական բեւեռը, ուրիշներու հետ ալ բացասական բեւեռը : Այն մարմնոց մէջ՝ որոց հետ դրական բեւեռը ձգողութիւն ունի՝ ամենէն սաստիկն է բթուածինը . իսկ ջրածինը բացասական բեւեռին հետ մեծ ձգողութիւն ունի : Ասկից յայտնի է որ երբ վոլթայեան սիւնակի մը երկու բեւեռները ջրին վրայ ազդենք, պէտք է որ ջուրը քակտի այսինքն իր կազմիչ երկու մասունքը իրարմէ գատուին, ջրածինը բացասական բեւեռը երբայ, եւ բթուածինը դրական բեւեռը, ինչպէս որ իրօք ալ կըլլայ :

Ասոր փորձն ընելու համար շատ գործիքներ հնարուած են . ամենէն պարզն է վարը դրածինս :

Գինիի խոշորկեկ գաւաթի մը տակը երկու փոքրիկ ծակեր բացուած են . (G) եւ (H) քելերուն ծայրերը անոնց մէջ անցուցած որ քովէ քով գաւաթին մէջէն 2 կամ 4 հարիւրամեքր վեր բարձրացած ու ծակին մէջ մածուծով (մաճուն) հաստատուած : Գաւաթը ջրով լեցընելու է, եւ որպէս զի ելեկտրականութիւնը աւելի շուտով հաղորդէ՝ մէջը քանի մը կարիլ ծծմբային բթու խառնելու է . երկու աստիճանաւոր (AB) եւ (CD) խողովակներ որոց իւրաքանչիւրին ներքին տրամագիծը կամ լայնութիւնն է իբր 12 հազարամեքր ,

ու տակերնին ափով զոցելով՝ գաւաթին մէջի իւրաքանչիւր քելին վրայ անցընելու է . եւ որովհետեւ գաւաթին պէս բթուախառն ջրով լեցընելու

հետեւ ինչպէս որ վերը տեսանք, մթնոլորտը գաւաթին մէջ ջուրը կըճնշէ, խողովակներուն ջրերը դուրս ջնն ելլեր :

Այսպէս պատրաստելէն ետքը երբոր գաւաթին քելերէն մէկը վոլթայեան մարտկոցին դրական բեւեռին հետ, միւսն ալ բացասական բեւեռին հետ հաղորդենք, մէկէն ջուրը կըքակտի ի բթուածին եւ ի ջրածին, որ խողովակներուն մէջ պղպշակի պէս վեր կելլեն ու ջուրը վար կըմղեն . բացասական քելին խողովակը ջրածին կազով կըլցնուի, ու մէջի ջուրը վերէն մինչեւ գաւաթի ջրին երեսին հաւասար կըպարպուի . դրական քելին խողովակն ալ մինչեւ կէսը բթուածին կազով կըլցնուի :

Եւ որովհետեւ խողովակները նոյն մեծութիւն ունին, եւ երկուքն ալ նոյնպէս մինչեւ վեր ջրով լցուած էին, երաժ կազերուն տարածը (volume) կըհամեմատի 2 առ 1, այսինքն ջրածինը բթուածինէն 2 անգամ աւելի է, եւ տարածներն որչափ ալ մեծ ըլլան այս համեմատութիւնը միշտ անփոփոխ է :

ԱՆԵՐԿԵՒԱՆՈՒԹԻՒՆ.

Գիցունին ձախ ձեռքը բռնած է առատութեան եղջիւրը, եւ աչ ձեռքը ջան մը գոր պատերազմական գործիքներն այրելու կըգործածէ : Գլուխը

շիտակ բռնած, դէմքը հանդարտ, վատահոբեամբ մը հեռուն կընայի : Այո այս այն երջանիկ աստուածութիւնն է որուն անունը կընշանակէ

առանց վախի ու կասկածի. իրմէ կըրդխեն խա-
ղտորին, հարստորին, գրուրին ու առա-

ոջ իրմէ համ կտունու. վախեն սարսափած՝
հեզաշունչ գեփիտին մեղմիկ ձայնը իրեն գոռում

Անրկնանորին.

տաձեռնորին, այսինքն ինչ որ քաղցր ու գեղե-
ցիկ է : Առանց անոր մարդս ոչ ուրիշներէն եւ

գոչում կուգայ, քերե մեկ ամպի կտորը՝ անուկի
ուրուական. եւ այսպիսի անհանգստութեամբ նախ

խենդութիւն վրան կուգայ, ետքն ալ կատաղութիւն : Ամէն մէկ շարժումաժի մէջ վախնաղութան մը տեսնելով, աննշան ձայնը սպառնալիքի տեղ առնելով՝ կեանքն իրեն անտանելի բեռ կրղառնայ եւ կրփափաքի որ լռէ դաղարի : Գիտեն անշուշտ ոմանք այն անապատին մէջ թափառական պտըտող հայրասպանին դիպուածը, որ ճամբուն վրայ գտած բոլոր բոջնոց բոյները կը քարկոծէր, վասն զի կըլսէր անոնց ձայնը որ իրենց հօրը անունը կուտային : Նեղութեան ու տառապանաց ժամանակը մեզմէ ո՞վ չչսեց դրսուանց հոգւոյն տրտունջը, չիմացաւ որ իր վախը դարձաւ բարկութիւն փոխուեցաւ : Անընդհատ տառապանքներով նեղացած, ու անդադար մէկ հոգէն մէկալը իյնալովը անտանելի արբնութեան մը մէջ մաշելով, մարդս այն անհանգստութեանը պատճառ եղողին դէմ կրղառնանայ կրգայրանայ, անպատճառ կուգէ անոր ձեռքէն ազատիլ, սիրտը կընա ցընէ, բոլոր ունեցած յոյսերը կանխձանէ, եւ Հերովդեսին բրածը կընէ, որ իր քունը կտրող տղէ մը ազատելու համար բոլոր նոր ճնած տղայքը բրէ անցուց :

Ո՞հ, երէ գիտնային մարդիկ թէ գիրենք տակնու վրայ ընող խռովութիւններն ճրջափ ուրախութիւննին ու առաքինութիւննին ձեռքերնէն կը յափշտակեն կըտանին. երէ իրենց անպտուղ ատելութենէն ետ կենալով, մտքով ու սրտով միաբանէին Աստուծոյ պարգեւները վայելելու. երէ ուզէին համրել թէ փառասիրութեամբ ճրջափ փափաքած բաներնէն զրկուած են, նախանձով ճրջափ չարչարանքներ քաշեր, եւ բարկութեամբ ճրջափ խղճի խայրեր ունեցեր են, տարակոյս չկայ որ այսպիսի խռովայոյզ կենաց ալեկոծութենէն ձանձրացած՝ զոր ոմանք գործունէութեան հետ կըշփօրեն, ամէնքը կըմիաբանէին անցեալին անբակացը վրայ բազմաբեղուն ու անդորրաւեռ հանգստութեան մեծայտղք նշանը կանգնելու, եւ իրարու ձեռքէն բռնելով՝ աներկեանութեան վաղեմի երգը կերգէին միաբերան .

« Ո՞ ազնիւ դիցունի, բող վեմը, երկարն ու պղինձը քու պատկերդ յախտեան մեր մէջը դրոշմնն. քանի որ զքեզ տեսնենք՝ սիրով լեցուինք, ինչպէս որ Գորգովնայքը տեսնողներն անու դողով կըսարսափէին :

« Աներկեանութիւն, քեզմով դաշտերն հասկարու ոսկեգոյն հունձքով կըլեցունին, քաղաքները կըմեծնան կընդարձակուին, նաւերն ալեաց վրայէն ծովային բոջնոց պէս իրենց հողմուռոյց

ու շոգեշարժ թեւերովն կըբոջին կանցնին : Գուետեւեղ կուգան հանդէսք, պարք եւ պարեգութիւնք, երգք եւ խնջոյք :

« Գուն դեռահասակ հարսն ու փեսան տաճարը կըտանիս, դուն իրենցմէ ծնանելու տողոց համար որոցներ կըհիւսես, դուն այն մխիթարիչ աստղն ես, որ արեւուն մեր անտառաց թփերը ծաղկեցունելուն պէս մեր հոգին կըծաղկեցունես :

« Ո՞վ Աներկեանութիւն, քաղցրահայեաց դեմքդ առ մեզ դարձուր, եւ առատութեան եղջիրիդ գանձերը քու չորս կողմդ սփռէ : Տես, բոլոր մարդկային ազգը թեւերը տարածած զքեզ պաշտպան եւ խնամակալ կըլինդրէ. երկընցուր տուր անոր քու աշղ, ո՞վ մեծդ դիցունի, որպէս զի երկնի ու երկրի միաբանութիւնը հաստատ պահուի :

« Անա լեռները ցուլերու բառաչէն կըբնդան, հովիւներու հացի ծառէ շինած փողերուն ու սրինգներուն ձայնը պարտիզպաններու երգերուն հետ կըխառնուին. աղայք անտառներու եզերքը բոջնոց դարան կըլարեն, եւ մանկահասակ աղջկունք հովտին մէջ ուրախ զուարթ կըպտըտին, եւ իրենց պաշտպան ու պահապան երջանկութիւննին միայն ունին հետերնին :

« Ո՞վ Աներկեանութիւն, իշխե՛ այսուհետեւ մեր երկրին վրայ. բոլոր անցած տեղերդ հաշտութիւն, խաղաղութիւն, սէր, եղբայրսիրութիւն ու միաբանութիւն հաստատէ : Այ պատերազմական փողին աղիտարեր ձայնը մեր կանայքն ու մեր մայրերը յանկարծ չարքնցընէ, եւ մեր զուակաց դիրագայք ստուրներն առաջին անգամ հրապարակներու մէջ քալելու ատեննին խողխողեալ քաղաքացւոց արեանը մէջ կոխելով չսահին : »

Փարզմանեաց ի գաղղիականէ

ՅԱԿՈԲ Ս. ԲԱՐՍԵՂԵԱՆ

Աշակերտ հայկազնեան ազգային Ուսումնարանին
Փարիզոս :

ՊԱՆԳՈՒԻՍ.

Քափառական կըպտըտեր երկրիս վրայ : Աստուած առաջնորդ ըլլայ խեղճ պանդխտին :

Ժողովրդոց մէջէն անցայ. անոնք ինձի նայեցան, ես ալ անոնց նայեցայ. սակայն զիրար չճանչցանք : Պանդուխտն ամէն տեղ մինակ է :

Երբոր իրիկուան դէմ հովտի մը մէջ խրճիթի մը մուխ կեցէր, կըսէի ինքնիրենս. Երանի այն մարգուն որ իրիկուներ աուն կերթայ, եւ իւր